

Almanac de Interlingua

Numero 30 – Maio 2012

Editor: Cláudio Rinaldi (almanacdeinterlingua@yahoo.com.br)

Le Baron de Macaúbas

Inviata per Aender dos Santos.

Le texto que on legera es le capitulo *O Barão de Macaúbas*, del romance autobiographic *Infância* ('Infantia'), scripte in 1945 per Graciliano Ramos. Le libro describe le infantia e le pubertate del autor, qui recurre al memoria e tamben al imagination. Le thema principal es le disdigno per le infantes in le societate agrari de circa 1900 e le uso del severitate como instrumento de education: "Qui ama su filio lo puni sovente."

Un crasse volumine obscur, cartonage sever. In le folios tenue, innumerabile, le litteras pullulava, minute, e le illustrationes se exaggerava sur un papiro brillante como tracia de limace o catharro sic.

Io ha commenciate le lectura con mal voluntate. E tosto io me ha paralyse in le historia de un puero pigre que, iente al schola, se arretrava per conversar con le avettos e recipeva de illos opiniones prudentissime e bon consilios.

– Parve ave, an velle tu jocar con me?

Forma de demandar estranie, io pensava. E le animaletto, occupate in le construction de un nido, se exprimeva per un maniera ancora plus confuse. Ave sapiente e immodeste, que se confessava laborator in excesso e orientava le parve disoccupato in le cammino del deber.

In sequentia veniva altere irracionales, equalmente ben intentionate e ben parlante. Il habeva le muschetta, que habitava in le pariete de un camino e volava al hasardo, disobediente le ordines materne. Tanto illo volava que in fin illo cadeva in le foco.

Celle duo contos me faceva intrigate contra le Baron de Macaúbas. Io examinava su portrait e subito a me veniva presagios funeste. Un typo con barbas spisse, como celle del instructor rural vidite il habeva annos. Grimassose, capillute. E perverse. Perverse con le musca innocente e perverse con le lectores. Qual cosa faceva le personage barbute ingerer se in negocios de aves, de insectos e de infantes? Ille nil habeva con celle viventes. Lo que ille intentava esseva altiar le infantes, le insectos e le aves al nivello del professores.

Il non me semblava nonsenso le bestias intender se, lutar, revenir al pace, narrar lor aventuras, sin dubita, curiose. Io habeva ponderate re cello, io admitteva que le bufones del barrage del Penha manifestava, cantante, cosas inintelligibile pro nos. Le debiles plangeva, le fortes critava ordinante. Illos constitueva un societate. Bufones negotiatores, bufones vaccheros, le Reverendo bufon João Inácio, le bufon José da Luz,

amico con le distincte livrea militar, bufones jocose, filios del bufon-marin Teotoninho Sabiá, le bufon sartor Maestro Firmo, le bufona Rosenda lavandera in garrular le commatrages del bordos del aqua. Le exigue mundo nostre poteva allargar se un poco, adornar se per sonios e phantasias.

Infelicamente un doctor, utilisante animalettos, imponeva a nos le language del doctores.

– An velle tu jocar con me?

Le parve ave, in le brancas, respondeva con precepto e moral. E le musca usava adjectivos recoltate in le dictionario. Le figura del baron maculava le frontispicio del libro – e on percipeva que esseva sue le pedantismo, attribuite al musca e al ave. Ridicule un individuo circumspecte e grave, doctor e baron, cantar consilios, sussurar admonestationes.

E isto ancora esseva condescendentia. Decifrate per effortio le duo apologos, io me ha contrahite e diminuite, incapabile de trovar senso in le paginas sequente. Io los ha legite orthographiante e blesante, nauseate. Io rememora un de celle horrores, que io oscitava longemente. Un homine qualcunque, persecuite, occultava se in un caverna. Le aranea providential veniva tender filios in le entrata del refugio. E le persecutores non ha incomodate le fugitivo: si ille esserea ibi, ille haberea disfacite le tela.

Donna Maria ha resumite celle litteratura, lo ha explicate. E mi discoraggiamento ha augmentate. Io putava que illa phantasiava; impossibile discerner le narration simple in le parolas disrangiata e longe.

Io ha temite le Baron de Macaúbas, io le ha considerate un sagio enorme, io ha confundite su scientia con le enigma presentate in le catechismo.

– Esque nos pote intender ben isto?

– No: illo es un mysterio.

Le mie infelice massa cerebral ferveva, evaporava se, transformava se in nebula, e in celle nebula fluctuava muscas, araneas e avettos, nomines difficile, vaste barbas pedagogic. Io me putava obtuse. Le capite pendeva in large somnolentias, le digitos se discoragiava e lassava cader le pesante volumine. Intertanto io habeva arrivate a su final. Io eveliava laxe, certe de que io nunquam me disimbroliaarea del lianarios scripte.

De qui esserea le defecto, del Baron de Macaúbas o mie? Illo deberea esser mie. Un homine coperte de responsabilitates certamente scriberea correcte. Il non habeva disordine in le composition. Solo io me confundeva in illo, le pueros commun videva facilmente le fugitivo absconder se in le cava, le aranea fabricante le tela. Il me humiliava – e in le horrible cartonage io solo percipeva un confusion de sentieros spinose. Il non valeva le pena effortiar me pro camminar in illos. Vero, io non mesmo intentava per qualche effortio: le exercitio a me causava nausea.

Restava a me, totevia, un debile sperantia, proque in celle etate nemo es integremente pessimista: io me capeva al illusion re que le tertie libro non esserea tanto mal como le secunde. Io intentava dupar me protegente me in un incongruentia. De facto, io recognoscente me inepte, il esseva absurde aspirar amelioration. Io non esseva de accordo. E si le catechismo haberea pro me alcun signification, io me caperea a Deo, io a Ille peterea que Ille me delivreaa ab le Baron de Macaúbas. Necun advantage io prenderea ab le liberation: le altere organisatores de historias infantil esseva probabilemente como ille. Independentemente del circumstantias io ambitionava allontanar le musca, le tela de aranea, le ave virtuose.

Desiro perditte. Io recipeva un libro corpulente, origine de fremitos. Papiro grossier, littera despicabile. E ja in le parte initial, le signal del damno: le barbas considerabile, le circumspection capillute. De celle objecto sinistre io retene le memoria mortificator de multe paginas re le bon punctuation. Io me avvicinava al septe annos, io

non succedeva leger e mi scriptura esseva pavorose. Malgrado cello io me ha intricate in regulas complicate, io ha murmurate expressiones technic e me ha claudite in un bestialisation admirabile.

Le tabula de multiplication e le catechismo esseva penose, ma in isto on unicamente me obligava apprender de memoria certe numero de lineas.

– Septe vices novem?

Sexanta, poco plus o minus. Le exigentia de Donna Maria non se inquietava a causa del unitates.

– Quante es le inimicos del anima?

Per tres parolas io me exemptava del imposition. Il esseva estranie que on jungeva le carne al diabolo: naturalmente il haveva equivocation in le resposta. Io ha volite insurger me contra le absurditate, ma le sortilegios del typographia comenciava dominar me. A causa del manco de explication, io imaginava un diabolo carnivore. Le redaction disviava iste idea. Patientia. Tote le phrases artificial me lassava perplexe. Al fin mi obligation esseva papagaiar alcun syllabas. Donna Maria non intrava in minutias, forsan illa acceptava le diabolo carnivore. Un mysterio, curte, felicemente.

Le altere mysterio, celle que se refereva a punctos, virgulas, parentheses e virgulettas, se allongava troppo e produceva un somno exorbitante.

Il esseva in iste epocha in le que on a me infligeva Camões, per le manuscripto. Veritate ver: Camões, in horrible characteres maculate – e manuscripte. Con septe annos, in le interior del Nordest, ignorante re mi lingua, io esseva compellite divinar, in lingua estranie, le filias del Mondego, le belle Inês, le armas e le barones signalate. Un de celle barones esseva probabilemente le de Macaúbas, celle del parve aves, del musca, del tela de aranea, del punctuation. Vole Deo perdonar me. Io ha abominate Camões. E con le Baron de Macaúbas io ha associate Vasco da Gama, Afonso de Albuquerque, le gigante Adamastor, baron equalmente, il es certe.

Le scriptor modernista Graciliano Ramos (1892-1953) nasceva in le stato brasilian Alagoas e travaliava como jornalista in Rio de Janeiro durante su juventute. Ille tunc retornava al Nordest, se maritava, haveva quatro filios e deveniva burgomaestro de un village interioran. Su reportos administrative se transformava in le premiate romance *Caetés*. Su obras le plus ben cognite appareva in le 1930s, quando ille esseva editor del pressa official alagoan: *São Bernardo*, *Angústia*, *Vidas secas* e *A terra dos meninos pelados*, alcunes de lectura obligatori inter le studiantes ancora hodie. Post un breve prision politic, ille se stabliva novemente in Rio, adhereva al communismo e viaggiava per Europa con su secunde sposa – de iste phase es su libros *Memórias do cárcere*, *Infância* e *Viagem*, ultra le traduction al portugese del romance *La peste*, per Albert Camus. Moriva al sexanta annos, per un cancer pulmonar.

Falklands o Malvinas?

Al sinistra, un tipic mappa national argentin, con le territorios del Insulas Malvinas e del Antartica Argentin – le reclamation se extende ancora al Insulas Georgia del Sud e al Insulas Sandwich del Sud, occupate per le britannicos. Al dextra, un placard al frontiera inter Brasil e Argentina informante al visitantes a qui pertine le archipelago.

Le 2 april compleva trenta annos le initio del guerra angloargentin per le possession del Insulas Malvinas o Falklands. Con duo insulas principal e altere 776 insulettas totalisante 12 mille km², le archipelago se localisa in le Oceano Atlantic, a 250 millias marin del costa sudamerican, e es sub occupation britannic ab 1833.

Le *Guerra de las Malvinas* o *Falklands War*, secundo le puncto de vista, se initiava durante le dictatura militar argentin (1976-1983), un periodo in que milles de personas dispareva, le pais passava per un forte crise economic e il habeva grande instabilitate social. Al ordenar le invasion e annexion del territorio ultramarin britannic, le dictator Leopoldo Galtieri pretendeva usar un ancian appello nationalista pro valorisar su regime ante le citatanos.

Le Regno Unite reageva con le expectate violentia, ma non attaccava le continente, lo que poterea haber occasionate un guerra de proportiones multo plus grande, specialmente perque le argentinios pretendeva attraher le auxilio del Union Sovietic a cambio de un permission de pesca in le litore malvin. Post 74 dies de conflicto e le morte de 900 personas, le Regno Unite obteneva un rendition de Argentina.

Ab lor infantia, le argentinios apprende que le Malvinas pertine a lor pais, ben que sia sub invasion estranier. Le archipelago es representate in le mappas national como parte de un provincia nominate Tierra del Fuego, Antártida e Islas del Atlántico Sur. Le presidente Cristina Fernández de Kirchner ha insistite sur le derecho que su pais ha sur iste territorio. Le argumento official es que, quando Argentina deveniva independente de Espania in 1816, anque le archipelago passava a integrar le territorio del nove nation, perque illo formava parte del mesme vice-regno espaniol circum le

Fluvio del Plata. Totevia, le britannicos justifica que le Falklands nunquam ha essite colonisate per argentinicos, e que le population local ha directo de autodetermination.

In diverse occasiones franceses, britannicos, nederlandeses, portugeses, espanioles e argentinicos clamava lor directo o, in alcun casos, stabliva lor colonias. Il ha controversia sur qui ha arrivata primo al loco: tanto franceses como angleses affirma que le insulas esseva dishabitate al occasion de lor prime visita, in le 1760s. In 1767, Francia vendeva le archipelago a Espania, que expulsava le angleses e lo submitteva al administration de Buenos Aires. Tanto argentinicos como britannicos colonisava le insulas durante le 1820s, usque quando le interesse in directos de pesca e chassa al phocas motivava le Statos Unite a declarar los un nation independente in 1831. Inter 1832 e 1834, le ultime argentinicos esseva expulsi e le Imperio Britannic assumeva le controlo definitivamente. In 1945, Argentina submitteva su reclamation al Naciones Unite, ma on nunquam lo ha judicate.

Le majoritate del 3100 habitantes del Falklands se concentra in su unic urbe, Stanley. Le *kelpers*, personas nate in le archipelago, summa 61% del population, e altere 29% es de origine britannic, specialmente scoteses e galleses. Le gente usa le anglese como lingua e apparentemente non desira separar se ni, multo minus, annexar se a Argentina.

Le Insulas Falklands ha lor proprie pecunia, stampas e jornales. Ibi se trova le plus alte proportion de usuarios de internet in le mundo: quasi 96%. Le PNB per capita supera 25 mille dollars. Le exportationes annual ultrapassa 125 milliones de dollars e garanti le autosufficiencia, excepto per le defensa, a carga del Regno Unite. Le pesca annual attinge 200 mille tonnas, de que le calamares representa 75%. Le turismo e le ovicultura provideva le diversification economic – hodie il existe 160 oves pro cata habitante. In 2010 on comenciava a explorar tamben le petroleo discoperte in le litore, estimate in 60 milliardos de barriles.

Mano anglese

Le General Highway Act, decreta in le Regno Unite in 1773, determinava que on debeva circular obligatorimente al latere sinistre del vias. Quando il non existeva automobiles e le gente transitava sur cavallos, le circulation al sinistra se credeva plus logic. Como le majoritate del personas es dextromanos, a un cavallero esserea plus facile usar su spada in caso que ille trovava un adversario, le qual probabilemente anque le attaccarea per su dextra.

Anglaterra e Francia imponeva lor standards sur le territorios que illos colonisava. In Canada, per exemplo, le regiones controlate per iste duo pais adoptava systemas distincte, un divergentia que solo se extingeva in 1920. In Japon, le archipelago Okinawa adoptava le circulation per le dextra a fortia del occupation statounitese post le Secunde Guerra Mundial, ma lo cancellava assi que illo cessava in 1978. Quando

Argentina invadeva le insulas Falklands in 1982, un del prime decisiones del general encargate de governar lo esseva alterar le mano de traffico.

Hodie, le traffico al mano sinistre vigora in plus de septanta pais e es utilisate per un tertio del population mundial.

Me place

A cata secunda, on invia 2,8 milliones de e-postas, posta 1600 comentarios in Twitter, archiva 110 photos in Flickr, include 10 videos in YouTube, crea 1 nove blog e registra 1 nove dominio www. Assi, le quantitate de information digital accumulate in tote le mundo es 1,8 zettabyte, es dicer 1,8 billion de gigabytes o 385 milliardos de DVDs.

A cata minuta, Facebook recipe 451 nove adeptos. Hodie, le usuarios totalisa 845 milliones in tote le continentes. On expecta que le milliardo se attingera le proxime agosto. In le Statos Unite, 80 per cento del usuarios del rete mundial ha un conto active in Facebook. In Brasil, le sito ha superate le antea popularissime Orkut e attinge ja 75 per cento del interneteros. Facebook se ha monstrate plus attractive que le altere sitos relational per disponer de plus recursos e permitir le intercambio de imagines e videos. Per tote su successo, on estima que Facebook vale actualmente 75 milliardos de dollars – quando Google vendeva acciones sue per le prime vice, illos se evaluava in 23 milliardos. In quotationes currente, Facebook vale le medietate que Google, le mesme valor que Amazon, e duo vices le centennari Ford. Le anno passate, su lucro superava 1 milliardo de dollars.

In le annos 1960, un experientia concludeva que un persona poteva acceder qualcunque altere per intermedio de solmente sex grados. Intra le universo de Facebook, on calcula que iste distantia se reduce a 4,7 grados de separation, in media.

Le icones “me place” e “recommendar” es pressionate 1,9 million de vices per minuta. Gratas a illos, nulle compania sape melior que Facebook le preferentias de su usuarios.

Le button *Me place* se dice *Like* in su version original anglese e se traduce assi in distincte idiomas: *J'aime* in francese, *Gefällt mir* in germano, *Me gusta* in espaniol, *Mi piace* in italiano, *Liker* in norvegiano, *M'agrada* in catalano, *Gosto* in portugese europeu e *Curtir* in portugese brasilian.

Le 27^e edition del Almanac abordava le modo pro leger le sigla *www* in plure linguas. Nostre lector Gibrail Caon ha suggeste le lectura *triple duple ve* in Interlingua, al stylo castilian.

Version digital del Almanac gania nove formato

Ab le ultime mense, le Almanaches disponibile online passa a archivar se in Calaméo e non plus in Scribd. Le resolution se ha prise conjunctemente per le mantenedor del blog, Aender dos Santos, e le editor, con intention de meliorar le diffusion e ancora provider un lectura plus aggradabile: le optiones graphic disponibile permette un visualisation plus dynamic e attractive, il ha minus publicitate, e le uso del icones de maneamento es simple un vice que on se habitua a illos. Le ligamines pro le nove formato se trova in le mesme adresse de sempre, <http://almanacdeinterlingua.blogspot.com>, e on pote descargar lo usante su contrasigno de Facebook o creante un specific pro Calaméo.